

holdsmæssigt ejede andel af selskabskapitalen, fratrækkes ved opgørelsen af moderselskabets kapital, jf. bank- og sparekasselovens § 21 a, stk. 9.

Ændringsforslaget indebærer således, at der som til banker i princippet stilles to kapitalkrav, et til holdingselskabet selv på 8 pct. af de vægtede aktiver, jf. bank- og sparekasselovens § 21, og et til koncernen - hvor holdingselskabet indgår - på 8 pct. af de vægtede aktiver, jf. bank- og sparekasselovens § 21.

Ændringsforslaget vil ikke bevirke en væsentlig forskel i størrelsen af det kapitalkrav, der stilles til holdingselskabet. Ændringen består i stedet i, at der efter bankreglerne kan ske opfyldelse med ansvarlig kapital og ikke - som oprindeligt foreslået - alene med egenkapital.

Ansvarlig kapital består af egenkapital og for op til 50 pct.s vedkommende af supplerende kapital. Supplerende kapital er indskud af lånekapital i selskabet, for hvilke der gælder særligt byrdefulde vilkår, og som optages i overensstemmelse med EF-direktiverne herom.

Når holdingselskabet skal opfylde sit kapitalkrav, vil selskabet kunne medregne sin egen supplerende kapital med op til 50 pct. af kapitalkravet. Ved opfyldelsen af kapitalkravet for koncernen vil den supplerende kapital i de finansielle virksomheder, der indgår i konsolideringen, kunne medregnes med op til 50 pct.

Se tillige bemærkningerne til ændringsforslag nr. 7.

Egenkapital og supplerende kapital kan anvendes både af pengeinstitutter og forsikrings-selskaber til dækning af solvenskravet. I pengeinstitutter kan supplerende kapital i et datterpengeinstitut medregnes i koncernens konsoliderede kapitalgrundlag. I forsikringskoncerner kan supplerende kapital i et datterforsikrings-selskab ikke medregnes i moderselskabets kapitalgrundlag. Såfremt der blev givet mulighed herfor, ville dette bevirke en lempelse af kapitalkravet til forsikrings-selskaber i forhold til de nugældende regler. Det har ikke været intentionen med lovforslaget at komme med lempelser til kapitalkravene, hverken for så vidt angår forsikrings-selskaber eller pengeinstitutter. Såfremt man skulle give forsikrings-selskaber mulighed for at medregne supplerende kapital i dattervirksomheder, ville dette skulle ses i sammenhæng med en ge-

nerel vurdering af kapitalkravene til forsikrings-selskaber.

Til nr. 2

Det foreslås, at bestemmelsen udgår, da dispensationsadgangen nu foreslås indsat i bank- og sparekasselovens § 37 c, jf. ændringsforslag nr. 7.

Til nr. 3

Tilføjelsen til § 21 a, stk. 8, er en konsekvensrettelse som følge af ændringsforslagets nr. 7.

Til nr. 4

Den foreslåede ændring af § 21 a, stk. 9, hvor efter et forsikrings-selskabs eventuelle solvensunderskud skal tillægges moderselskabets kapitalkrav, svarer til kravet i forsikringsgruppedirektivets bilag 1.

Hvis et forsikrings-selskab har et solvensunderskud, vil lov om forsikringsvirksomheds kapitel 27 »Genoprettelsesplaner og andre foranstaltninger« finde anvendelse.

Bestemmelsen vil kun have praktisk betydning, hvis moderselskabet ikke direkte eller indirekte ejer datterforsikrings-selskabet fuldt ud. I så fald skal hele kravet til basiskapitalen fratrækkes uanset moderselskabets ejerandel.

Til nr. 5

Forslaget indebærer, at der stilles et individuelt kapitalkrav til finansielle holdingselskaber svarende til det solvenskrav, der gælder for pengeinstitutter og det i lovforslaget foreslåede kapitalkrav for finansielle koncerner og moderselskaber i finansielle koncerner, jf. ændringsforslag nr. 7. Efter de gældende regler i bank- og sparekasseloven gælder der alene et kapitalkrav på koncernniveau for en koncern, hvor et finansielt holdingselskab (hvorved forstås et moderselskab i en koncern, som udelukkende eller hovedsageligt består af pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber) er moderselskab.

Til nr. 6

Det foreslås, at lovforslagets nr. 4 udgår, da dispensationsadgangen nu indsættes i bank- og sparekasselovens § 37 c, jf. ændringsforslag nr. 7.